

[Erhard Jakobsen.]

planlagt, er der ikke noget, der hedder den økonomisk rigtige anvendelse, simpelt hen fordi byplanen fortæller, hvilken anvendelse der skal være. En håbløst forældet tankegang har man her i landet holdt fast ved, mens den ikke findes i ret mange andre lande. Det er den tankegang, vi ønsker at gøre det af med.

Ministerens indvendinger var ikke sagligt korrekte. Det drejer sig ikke om 3 mia kr. i provenu, det drejer sig om 1.500 mill. kr. Ministeren burde have oplyst, at de 3 mia kr. i grundskatter er fradragsberettigede på selvangivelsen, og med en trækprocent på 50 i gennemsnit betyder det, at staten og kommunerne mister et provenu på 1.500 mill. kr., når de 3 mia kr. trækkes fra. Derfor er det reelle beløb, man skal skaffe dækning for over 15 år ved at tage lidt ad gangen, 1.500 mill. kr., det er altså noget med 100 mill kr. eller noget i den retning ad gangen. Det er bagateller sammenlignet med det offentliges samlede budgetter.

Og naturligvis skulle vi have den med de rige og de fattige. Talrige erfaringer fra kommuner viser, at det ligger lige omvendt af, hvad gode socialdemokratiske kommunalfolk har holdt på i årevis. Det er sådan, at det er de mindste indkomster blandt parcellusejerne, der kommer til at betale mest, og det er de største, der kommer til at betale mindst. Det ligger jo i fradragsretten.

En mand med en trækprocent på 66 betaler $\frac{1}{3}$ af sin ejendomsskat selv, hvorimod en mand med en lav trækprocent betaler $\frac{2}{3}$ af sin ejendomsskat selv. Er det den måde, man ønsker skatterne fordelt på?

Og så diskussionen om indkomstskat og ejendomsskat. Hvad kalder man det her? Er det ikke en indkomstskat? Er det ikke noget, der skal tages ud af folks indkomster? Det er bare et fuldstændig fortvivlet grundlag, hvor man i to kommuner med 5 km's mellemrum kan have en grundskyldpromille på henholdsvis 4 og 60. Hvor ligger den højere retfærdighed i det set fra grundejernes synspunkt?

Så er der en gammel påstand om, at det udliges ved, at det påvirker grundpriserne. Det passer overhovedet ikke, det er der masser af beviser for fra de københavnske omegnskommuner, hvor grundene koster

nøjagtig det samme, til trods for at grundbeskatningen er vidt forskellig.

Alle de hypoteser, der har været bygget op på grundskyldideen i årenes løb, er for længst modbevist af praktiske ting. Derfor har jo også tidligere socialdemokratiske regeringer taget konsekvensen. Først ophævede man grundstigningsskylden, så ophævede man statsgrundskylden, og derfor er det kun at tage det sidste skridt og sørge for, at den sidste rest af denne helt forældede tankegang forsvinder ud af dansk lovgivning.

Naturligvis ved vi da godt, at det her ikke bliver gennemført på en studs, men vi ønsker at blive ved med at gøre folketinget opmærksom på, at der sker en drønende uret over for masser af grundejere. Det er ikke specielle grupper af grundejere. Det kommer an på, hvor i landet de bor og mange, mange andre forskellige ting, men det bliver det jo ikke mere rimeligt af.

Der er også en social fordeling i det her, idet netop de mennesker, som har anskaffet hus for mange år siden, dengang grundene var billige og pengene til et hus ikke var så meget, nu sidder med frygten for, at de på et eller andet tidspunkt simpelt hen ikke længer kan klare det her. Hver gang kommunerne forhøjer deres grundskyldpromiller — og det gør de jo, når ikke de tør hæve skatteprocenten — så sker der simpelt hen det, at de mennesker bliver bange for, at nu nærmer det tidspunkt sig, hvor de ikke længer kan holde på huset.

Jeg ved da godt, at vi her i folketinget engang meget modstræbende vedtog en meget fornuftig lov, hvorefter kommunerne skal hjælpe de gamle, når de beder om det, men det giver alligevel en skævhed, idet mange mennesker er bange for, at de derved kommer til at miste ejendomsretten til deres hus.

Naturligvis er mit parti praktisk indstillet, og vi vil her i tinget stemme for ethvert lovforslag, der nedsætter de skatter, der hviler på fast ejendom, og det skal vi gentage ved behandlingen af de kommende lovforslag. Kan vi nedsætte amtsgrundskyldpromillerne, er det i orden. Kan vi lette skatten på produktionsjord, er det i orden. Men jeg beder bare om, at man ikke under udvalgsarbejdet overser, at spørgsmålet går langt